

Ročník 1976

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 22

Vydána dne 1. října 1976

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

110. Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy o fondu kulturních a sociálních potřeb jednotného zemědělského družstva
 111. Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy o rezervním fondu jednotného zemědělského družstva
 112. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o zrušení vízové povinnosti pro držitele služebních pasů
 113. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky, Protokolu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky o ukončení platnosti ustanovení Obchodní smlouvy ze dne 17. ledna 1931, vztahujících se k obchodu a Likvidačním protokolu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky
 114. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Libyjské arabské republiky
 115. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku v oboru námořní a letecké dopravy
 116. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě o potlačení a trestání zločinu apartheidu
 117. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky o Slovenské vodohospodářské inspekci
 118. Vyhláška rady Východočeského krajského národního výboru v Hradci Králové, kterou se pověřují městské a místní národní výbory ve Východočeském kraji výkonem státní správy ve vodním hospodářství
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

110

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zemědělství a výživy

ze dne 28. září 1976

o fondu kulturních a sociálních potřeb jednotného zemědělského družstva

Federální ministerstvo zemědělství a výživy stanoví podle § 14 odst. 4 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvem zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky:

ČÁST PRVNÍ

Všeobecná ustanovení

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

Tato vyhláška stanoví podrobnosti k zásadám nařízení vlády Československé socialistické repub-

líky č. 138/1975 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, pokud se týkají tvorby, používání a hospodaření s fondem kulturních a sociálních potřeb (dále jen „fond“) jednotného zemědělského družstva (dále jen „družstvo“).

Tvorba fondu

§ 2

Fond kulturních a sociálních potřeb se tvoří přídělem ze zisku; může být doplňován prostředky rezervního fondu, popřípadě i prostředky, jež družstvo získá za mimořádné výsledky ve své činnosti, především v rámci socialistického soutěžení.

§ 3

(1) Fond se vytváří ze základního a doplňkového přídělů.

(2) Základní příděl fondu činí 320 Kčs na osobu ročně.¹⁾ Tento příděl je družstvo povinno provést i v případě, že nevykazuje zisk nebo vykazuje ztrátu; v tomto případě se tvoří přídělem z rezervního fondu.

(3) Doplňkový příděl fondu činí nejvýše 5 % ze zisku po úhradě daní a odvodů do státního rozpočtu, rozpočtu národních výborů a do státních fondů, nejvýše však 730 Kčs na osobu ročně.¹⁾

(4) Do doplňkového přídělů se nezapočítávají výnosy z úplatného převodu (prodeje) základních prostředků a jiných předmětů pořízených z fondu, ani případný zisk ze závodního stravování a prostředky, jež družstvo získá za mimořádné výsledky ve své činnosti, především v rámci socialistického soutěžení, jakož i splátky půjček a případné úroky těchto půjček a úroky z uložených prostředků fondu.

(5) Mimo základní a doplňkový příděl se přidělují do fondu též částky, odpovídající výši ročních trvalých příspěvků členům — důchodcům družstva.²⁾

(6) Za účelem lepšího využívání fondů mohou družstva sdružovat prostředky těchto fondů.

(7) O převodu prostředků fondu do fondu výstavby družstva, popřípadě do fondu bytové výstavby, rozhoduje představenstvo družstva; převody do ostatních fondů družstva nejsou přípustné.

(8) Ministerstvo zemědělství a výživy republiky může v jednotlivých zvláště odůvodněných případech povolit zvýšení doplňkového přídělů fondu podle odstavce 3 pro poskytování přídělů na družstevní bytovou výstavbu, popřípadě v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy stanovit i základní příděl fondu odchýlně.

ČÁST DRUHÁ

Používání fondu

§ 4

Účel fondu

(1) Fond slouží členům (včetně členů-důchodců) a pracovníkům družstva, jakož i důchodcům, kteří do odchodu do důchodu pracovali v družstvu v pracovním poměru; pokud další ustanovení vyhlášky nestanoví jinak, lze jej používat i ve prospěch rodinných příslušníků.

(2) Za rodinného příslušníka se pro účely fondu považují manželka (manžel, druh, družka), děti do skončení povinné školní docházky, mladiství po skončení povinné školní docházky do dosažení věku 26 let, pokud se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání, nebo jsou pro nemoc nebo tělesnou nebo duševní vadu neschopni práce.

(3) Fondu používá družstvo v souvislosti s plněním komplexního programu péče o své členy a pracovníky, a to zejména k úplnému nebo částečnému krytí výdajů na politickovýchovné, kulturní, vzdělávací, sociální, bytové, zdravotní, rekreační a tělovýchovné účely, na závodní stravování, na příspěvky k důchodům členů-důchodců družstva, na nepeněžní odměny při oceňování pracovních zásluh a pracovní iniciativy, k pořizování investic a jiných předmětů trvalé hodnoty³⁾ a další v této vyhlášce uvedené účely.

§ 5

Politickovýchovná, kulturní a vzdělávací činnost

(1) Z fondu lze poskytnout příspěvek na pořízení, rekonstrukci, modernizaci a na vybavení kulturních zařízení družstva.

(2) Z fondu je možné přispívat na politickovýchovnou, kulturní a vzdělávací činnost družstva.

(3) V rámci politickovýchovné činnosti lze přispívat z fondu na ideově výchovnou práci, propagaci socialistického soutěžení, technicko-ekonomickou propagaci a na věcné náklady spojené s přiznáním čestného vyznamenání družstvu; s významnými dny v zemědělském družstevnictví a významnými výročími družstva.

(4) Přispívat lze z fondu též na:

- a) náklady při školení pořádaném svazem družstevních rolníků,
- b) úhradu případného schodku z činnosti kulturních zařízení družstva, popřípadě i ztráty při vydávání časopisu družstva,
- c) úhradu výdajů na pohoštění a případný věcný

¹⁾ Vychází se z počtu členů a pracovníků družstva ve fyzických osobách podle stavu k 1. 1. kalendářního roku.

²⁾ Směrnice federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 30. 1. 1976 čj. FM 01-123/76 k poskytování příspěvků k důchodům některým skupinám rolnických důchodců.

³⁾ Vyhláška č. 152/1975 Sb., o financování reprodukce základních prostředků.

dar u příležitosti Mezinárodního dne žen, akcí pro děti a besed s důchodci,

- d) vybavení (předměty neinvestiční povahy) školy, mateřské školy a jeslí, nad kterými převzalo družstvo patronát.

(5) Prostředků fondu lze použít i k úhradě nákladů spojených s významnými společenskými akcemi pořádanými družstvem, zejména u příležitosti pořádání dožinek apod., jakož i k úhradě výdajů spojených s konáním členských schůzí družstva (sboru zástupců).

(6) V rámci kulturní a vzdělávací činnosti je možné z fondu přispět i rodinným příslušníkům na kulturní akce, včetně vstupenek do divadel, koncertů apod., zájmovou činnost kroužků a souborů, nákup knih a časopisů pro knihovny a klubovny, rudé koutky, přednášky, promítání filmů a besedy. V zájmové činnosti kroužků však nelze hradit materiál v kroužcích použitý.

(7) Fondu lze dále použít jako doplňkového zdroje k poskytování stipendia členům, popřípadě pracovníkům družstva (včetně učňů) při studiu na středních školách. Předpokladem pro přiznání stipendia je, že pracovník se písemně zaváže, že po skončení studia bude po dohodnutou dobu pracovat v družstvu.

§ 6

Závodní stravování

Z fondu lze poskytnout příspěvek na:

- a) pořízení, rekonstrukci, modernizaci a vybavení zařízení závodního stravování,
b) výdaje, o nichž zvláštní předpisy stanoví, že je lze hradit z fondu.

§ 7

Bytové účely

(1) Z fondu lze jako z doplňkového zdroje poskytnout příspěvek na podnikovou bytovou výstavbu družstva a na vybavení družstevních hromadných ubytoven.⁴⁾

(2) K řešení vlastní bytové situace členů, popřípadě pracovníků družstva (nikoliv jejich rodinných příslušníků nebo jiných osob) lze jim poskytnout z fondu na základě písemné smlouvy návratnou půjčku. Tuto půjčku lze poskytnout na výstavbu nebo koupi bytu nebo rodinného domku do osobního vlastnictví nebo spoluvlastnictví, na složení družstevního členského podílu a na vybavení bytů nábytkem nebo na větší stavební úpravy bytů a rodinných domků [modernizace,⁵⁾ přístavba, nástavba, přestavba, větší stavební opravy] v osobním vlastnictví.

(3) Návratnou půjčku je možné poskytnout z fondu členovi, popřípadě pracovníkovi družstva i na modernizaci jím užívaného bytu v domech v osobním nebo socialistickém vlastnictví.

(4) Za členy, popřípadě pracovníky družstva, jimž poskytne státní spořitelna půjčku na bytové účely uvedené v odstavci 2 (kromě půjček na nábytek) až do výše podle odstavce 5 písm. a), je možné na základě písemné smlouvy s nimi uhradit z fondu úroky. Tato úhrada se provádí jednorázově maximálně ve výši úrokových nákladů při pravidelném splácení připadajících na půjčku poskytnutou státní spořitelnou na dobu 10 let. Úhradu úroků je třeba posuzovat jako půjčku členovi, popřípadě pracovníkovi, která se promíne při splacení půjčky od státní spořitelny, z níž byly uhrazeny úroky. Nelze ji převádět na jinou osobu ani ji jiná organizace nemůže převzít.

(5) Návratné půjčky z fondu se poskytují za těchto podmínek:

- a) výše půjčky podle odstavce 2 může činit až 35 000 Kčs, podle odstavce 3 až 10 000 Kčs;
b) půjčka je splatná nejpozději do 10 let od uzavření smlouvy o půjčce;
c) půjčku na výstavbu nebo koupi bytu nebo rodinného domku (jeho části) nebo na složení družstevního členského podílu je možné poskytnout současně každému z manželů, pokud jsou oba členy (pracovníky) družstva, přičemž součet obou půjček nesmí přesáhnout 35 000 Kčs;
d) zásadně je možné členovi, popřípadě pracovníkovi družstva poskytnout z fondu jen jednu půjčku; druhou půjčku mu lze poskytnout pouze podle odstavce 2 za předpokladu, že první půjčku poskytnutou mu z fondu splatil;
e) půjčené částky se převádějí na bezúročné účty členů, popřípadě pracovníků u státní spořitelny (popř. na účet stavebního bytového družstva u Státní banky československé); lze jich použít pouze na účely, na něž byly poskytnuty. Při jejich uvolňování postupuje státní spořitelna obdobně jako při výplatách z půjček, které sama poskytuje.

(6) V případech, kdy účely v odstavci 2 a 3 byly financovány z jiných zdrojů družstva, nelze návratnou půjčku z fondu poskytnout; tuto půjčku nelze též poskytnout na úhradu nákladů, které byly kryty z půjček od spořitelny nebo z jiných zdrojů.

(7) Při zániku členství⁶⁾ nebo rozvázání pracovního poměru je půjčka (nebo úhrada nepromínutých úroků podle odstavce 4) splatná nejpozději

⁴⁾ Hlavním zdrojem je fond výstavby, popř. provozní prostředky družstva.

⁵⁾ Modernizací se rozumějí úpravy, jimiž je dosaženo vyššího standardu bydlení, tj. např. zřízení koupelny, prádelny, WC, kanalizace, vodovodu, elektroinstalace, provedení tepelných a vodotěsných izolací, zvětšení oken k většímu prosvětlení bytu. Za modernizaci nelze považovat běžnou údržbu nebo zřizování garáží.

⁶⁾ § 19 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

do šesti měsíců ode dne zániku členského, popřípadě rozvázání pracovního poměru.

(8) V jednotlivých případech může družstvo za účelem stabilizace pracovních sil poskytnout členovi, popřípadě pracovníkovi, z fondu půjčku na družstevní bytovou výstavbu nejvýše do 15 000 Kčs, která může být částečně prominuta až do 90 %, splní-li písemný závazek, že bude 10 let po jejím poskytnutí v družstvu nepřetržitě pracovat a v družstevní bytě bydlet. Tuto půjčku lze poskytnout na uvedený účel pouze jednou za předpokladu, že člen, popřípadě pracovník neobdržel jinou půjčku z fondu; nelze ji převádět na jinou osobu ani ji jiná organizace nemůže převzít. Při nesplnění uvedeného závazku je povinen člen, popřípadě pracovník družstva půjčku nebo její zůstatek vrátit nejpozději do šesti měsíců ode dne zániku členství, popřípadě rozvázání pracovního poměru.

§ 8

Zdravotnická a dětská zařízení, zdravotní a léčebná péče

(1) Fondu lze používat k poskytování příspěvků na:

- a) pořízení, rekonstrukci, modernizaci a vybavení družstevních zdravotnických zařízení, jakož i družstevních jeslí a družstevních mateřských škol;
- b) rekonstrukci, modernizaci a vybavení hygienických zařízení družstva (např. umývárny, šatny, sprchy, apod.); hlavním zdrojem je fond výstavby, popřípadě provozní prostředky družstva;
- c) zlepšení pracovního prostředí a nákup zařízení ke zvýšení zdravotní péče o členy, popřípadě pracovníky družstva;
- d) zvýšení péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

(2) Členům, popřípadě pracovníkům družstva, u nichž bylo lékařsky schváleno lázeňské léčení (včetně ambulantního), může být z fondu poskytnut příspěvek na úhradu nákladů spojených s léčením, stravováním a ubytováním v léčebných zařízeních.

§ 9

Rekreace

(1) Z fondu se hradí pořízení, rekonstrukce, modernizace a vybavení rekreačních zařízení družstva. Z fondu se dále přispívá na provoz a udržování těchto zařízení s tím, že se přitom postupuje obdobně jako u státních hospodářských organizací.⁷⁾

(2) Z fondu je možné poskytnout členům, popřípadě pracovníkům družstva, jakož i jejich rodinným příslušníkům — pokud se v odstavci 7 nestanoví jinak — příspěvky na výběrovou rekreaci

organizovanou svazem družstevních rolníků, rekreaci organizovanou družstvem, popřípadě orgány svazu družstevních rolníků v tuzemsku (jž se rozumějí veškeré zájezdy pořádané družstvem, popřípadě orgány svazu družstevních rolníků), na rekreaci a tematické a kulturně výchovné zájezdy do socialistických zemí organizované družstvem, nebo orgány svazu družstevních rolníků, popřípadě prostřednictvím cestovních kanceláří a na pionýrské tábory. Příspěvek lze poskytnout i na rekreaci učňů spojenou v horských oblastech s lyžařským výcvikem. Příspěvek nelze poskytnout členovi, popřípadě pracovníkovi družstva v hotovosti. Nelze jej poskytnout na kapesné, režijní výlohy cestovní kanceláře (manipulační poplatky apod.), na dopravu osobním dopravním prostředkem do místa rekreace a zpět.

(3) Rekreaci v zařízeních družstva (odstavec 1) organizuje kulturní a sociální komise a provozuje ji družstvo. Rozpočet finančního a materiálového zabezpečení provozu rekreačního zařízení družstva sestavuje kulturní a sociální komise družstva a schvaluje členská schůze (sbor zástupců).

(4) Při rekreaci organizované družstvem v tuzemsku i v zahraničí a při zahraničních zájezdech je každý její účastník povinen hradit ze svých prostředků náklady na stravování; při tuzemské rekreaci hradí cenu potravin spotřebovaných na dopravu jídla.

(5) Z fondu je možné hradit i výdaje spojené s využíváním rekreačního zařízení jiné organizace k rekreačním účelům.

(6) Zahraniční rekreaci organizovanou družstvem v socialistických zemích se rozumí organizování rekreačních pobytů svazem družstevních rolníků

- a) ve vlastních, popřípadě sdružených stanových táborech a rekreačních základnách vybudovaných do konce roku 1972;
- b) v najímaných rekreačních zařízeních typu chat, bungalovů, stanů, společných nocleháren, míst v kempinku a ubytování v soukromí. Svaz družstevních rolníků zajišťuje zahraniční rekreaci, včetně jejího umístování v najímaných objektech (prostorách), prostřednictvím zahraničních partnerů, popřípadě cestovní kanceláře Čedok.

(7) Na zahraniční tematické a kulturně výchovné zájezdy nelze z fondu přispívat rodinným příslušníkům.

(8) Za rekreaci organizovanou družstvem v zahraničí se pro účely fondu považuje též rekreace v Sovětském svazu prováděná svazem družstevních rolníků prostřednictvím cestovní kanceláře Čedok, jakož i vlak družby do SSSR.

(9) V rámci schválených družebních dohod lze přispívat z fondu na vzájemnou výměnnou rekreaci organizovanou svazem družstevních rolníků, popří-

⁷⁾ Vyhláška č. 90/1972 Sb., o financování některých zařízení podnikové společenské spotřeby a některých činností státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu.

padě cestovní kanceláři v socialistických zemích jako na rekreaci organizovanou družstvem v zahraničí.

(10) Na pionýrské tábory a na zahraniční výměnnou rekreaci dětí lze z fondu přispívat i v případě, že je pořádá jiné družstvo, svaz družstevních rolníků, Revoluční odborové hnutí, Socialistický svaz mládeže, Svaz československo-sovětského přátelství, Československý červený kříž nebo Československý svaz tělesné výchovy, popřípadě jiná socialistická organizace.

(11) V těch družstvech, která nemají vlastní ani sdružené rekreační zařízení, popřípadě dostatečnou kapacitu vlastního rekreačního zařízení, výjimečně je možno použít fondu též pro poskytnutí příspěvků na rekreaci v tuzemsku organizovanou svazem družstevních rolníků ve spolupráci s cestovními kancelářemi formou nájmu v rekreačních a turistických chatách a ve stanových táborech.

(12) Družstvem budované nové stavby k rekreačním účelům v tuzemsku lze financovat i z prostředků fondu výstavby družstva za předpokladu, že tím nebudou ohroženy jeho plánované úkoly a ostatní povinnosti.

§ 10

Tělovýchova

(1) Z fondu se hradí pořizování, rekonstrukce, modernizace a vybavení tělovýchovných a sportovních zařízení družstva, přispívá na jejich provoz,⁸⁾ na nákup předmětů pro potřeby masové tělovýchovy a sportu členů, popřípadě pracovníků družstva a jejich rodinných příslušníků.

(2) Z fondu lze přispívat

- a) aktivním účastníkům sportovních a tělovýchovných soutěží organizovaných svazem družstevních rolníků a jinými organizacemi, popřípadě na jimi organizované sportovní akce konané v rámci schválených družebních dohod, a to na dopravné, ubytování, stravování,⁹⁾ popřípadě i na věcnou cenu; ve stejném rozsahu lze přispět i vedoucím výpravy a doprovázejícím lékařům. Příspěvek se poskytuje pořádající organizaci;
- b) tělovýchovným jednotám na pořizování tělovýchovných a sportovních zařízení, nářadí, náčiní nebo jiného tělovýchovného a sportovního inventáře, na jejich opravy a na technický provoz za předpokladu, že bude písemnou smlouvou zajištěno, aby toto zařízení a inventář slou-

žily masové tělovýchově a sportu a mohli jich využívat i členové, popřípadě pracovníci družstva a jejich rodinní příslušníci (kteří nejsou členy těchto jednot), a to v míře odpovídající výši prostředků, které družstvo k tomu poskytl; příspěvky lze poskytovat pouze v době, po kterou trvá uvedené využívání;

c) na nájem tělovýchovných a sportovních zařízení pro účely rekreační tělovýchovy a sportu členů, popřípadě pracovníků družstva a jejich rodinných příslušníků;

d) závodní (místní) organizaci Svazarmu na sportovní branná zařízení a předměty sloužící masové tělovýchově, výcviku nebo sportu za předpokladu, že bude písemnou smlouvou zajištěna možnost jejich využívání všemi členy, popřípadě pracovníky družstva a jejich rodinnými příslušníky.

(3) Pro členy, popřípadě pracovníky družstva je možné zakoupit z fondu vstupenky na sportovní a tělovýchovné akce, pořádané svazem družstevních rolníků, popřípadě jinými organizacemi.¹⁰⁾

§ 11

Sociální výpomoc a příspěvky k důchodům

(1) Fondu lze používat na jednorázovou výpomoc nejbližším pozůstalým po členovi, popřípadě pracovníkovi družstva, který utrpěl smrtelný pracovní úraz, nebo jej může být použito pro člena, popřípadě pracovníka (nejbližší pozůstalé) družstva v jiných mimořádně závažných případech (např. při živelných pohromách apod.).

(2) Výpomoc podle odstavce 1 může v jednotlivých případech činit až 5000 Kčs.

(3) Členům-důchodcům družstva lze z fondu poskytovat příspěvky k důchodům¹¹⁾ a jiným dávkám sociálního zabezpečení.¹²⁾

(4) Z fondu lze též poskytnout členům-důchodcům družstva příspěvky na úhradu za poskytnuté zemědělské výrobky.¹³⁾

§ 12

Nepeněžní odměny a dary

(1) Z fondu lze poskytovat členům, popřípadě pracovníkům družstva nepeněžní odměny a věcné dary. Tato odměna (dar) má dlouhodobě připomínat dobrý vztah mezi družstvem a jeho členem, popřípadě pracovníkem. Při poskytování těchto odměn (darů) lze přihlížet k individuálnímu zájmu

⁸⁾ Opravy a udržování základních prostředků hradí družstvo podle vyhlášky č. 152/1975 Sb., o financování reprodukce základních prostředků.

⁹⁾ V rozsahu vyhlášky č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů.

¹⁰⁾ Např. akce Zlatá pódka, organizovaná Zemědělskými novinami.

¹¹⁾ Směrnice FMZVž ze dne 30. 1. 1976 čj. FM 01-123/1976 k poskytování příspěvků k důchodům některým skupinám rolnických důchodců.

¹²⁾ § 90 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení.

¹³⁾ Výnos FMZVž ze dne 22. 12. 1973 čj. FM 01-183/13/1973 — část II k usměrňování vývoje odměn za práci a poskytování zemědělských výrobků v jednotných zemědělských družstvech.

odměňovaného člena, popřípadě pracovníka družstva.

(2) Nepeněžní odměnu (věcný dar) lze poskytnout zejména:

- a) vítězům socialistického soutěžení;
- b) za příkladné soustavné plnění pracovních úkolů nebo za mimořádnou společenskou angažovanost;
- c) u příležitosti pracovních výročí (20, 25, 30, 35, 40 a každých dalších 5 let práce v družstvu) a životních jubileí (50, 55, 60 a každých dalších 5 let věku nebo při prvním odchodu do důchodu).

(3) Celková výše nepeněžních odměn a věcných darů z prostředků fondu nesmí pro jednotlivého člena, popřípadě pracovníka družstva překročit v běžném roce 1000 Kčs.

(4) Nepeněžní odměnou (věcným darem) není poukázka na nákup jakéhokoliv zboží.

ČÁST TŘETÍ

Hospodaření s fondem

§ 13

Sestavování rozpočtu fondu, jeho schvalování a přiděly do fondu během roku

(1) O tvorbě a používání fondu sestavuje kulturní a sociální komise družstva rozpočet, který schvaluje členská schůze (sbor zástupců). Rozpočtovými zdroji jsou zůstatek fondu k 1. lednu běžného roku, základní příděl za běžný rok a předpokládaný doplňkový příděl za předcházející rok.

(2) Za řádnou účetní agendu, za správu majetku pořízeného z fondu a za dodržování předpisů souvisejících s hospodařením s prostředky fondu odpovídá předseda družstva.

(3) Členská schůze (sbor zástupců) schvaluje zásady pro poskytování půjček z fondu na bytové účely a příspěvků na rekreaci, jednotlivé konkrétní případy sociální výpomoci a příspěvků k důchodům a půjček, jejichž část lze prominout, jakož i stipendia. V rámci schváleného rozpočtu fondu a schválených zásad rozhoduje o poskytování příspěvků z fondu v konkrétních případech představenstvo družstva, pokud v odstavci 10 se nestanoví jinak.

(4) Příděl do fondu se plánuje ve výši stanovené touto vyhláškou. Během roku se přiděluje do fondu pouze základní příděl, a to čtvrtletně ve výši 80 Kčs na osobu.¹⁴⁾ Výše doplňkového přídělu se schvaluje při závěrečném hodnocení ročních hospodářských výsledků družstva.

(5) K vyrovnání schváleného rozpočtu kulturních zařízení družstva se poskytuje z fondu záloha. Správné použití této zálohy ověří revizní komise družstva odpovědného za činnost kulturního zařízení.

(6) Nepoužité prostředky fondu koncem roku nepropadají a převádějí se do příštího roku.

(7) Na plnění z fondu není právní nárok. Při jeho poskytování se přihlíží k pracovní a společenské angažovanosti členů, popřípadě pracovníků družstva.

(8) Podmínky užívání (propůjčování) předmětů pořízených z fondu schvaluje představenstvo družstva. Případné poplatky za jejich užívání jsou přímým výdajem družstva.

(9) Kontrolu hospodaření s fondem provádí revizní komise družstva. Výsledky kontroly a návrhy opatření se projednávají za účasti zástupce okresního výboru svazu družstevních rolníků.

(10) Prostředky fondu lze sdružovat (§ 3 odst. 6), popřípadě poskytovat z něho příspěvky k účelům, jimž fond slouží, se souhlasem členské schůze (sboru zástupců).

(11) Prostředky fondu jsou uloženy na zvláštním účtě u Státní banky československé. Výdaje na vrub fondu lze uskutečňovat jen do výše těchto prostředků.

(12) Z neoprávněné tvorby, popřípadě použití fondu se členové a pracovníci družstva odpovídají podle příslušných předpisů.¹⁵⁾

ČÁST ČTVRTÁ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 14

Celoroční příděl do fondu za rok 1976 se provede podle § 3 s tím, že jeho výše může být překročena nad stanovenou hranici, nejvýše však do výše přídělu stanoveného ve schváleném prováděcím hospodářském plánu družstva na rok 1976.

§ 15

Ministerstvo zemědělství a výživy republiky může v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy povolit v jednotlivých případech výjimky z ustanovení části druhé a třetí této vyhlášky.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Nágr v. r.

¹⁴⁾ Vychází se z počtu členů a pracovníků ve fyzických osobách.

¹⁵⁾ Zákon č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, nařízení vlády ČSSR č. 137/1975 Sb., nařízení vlády ČSSR č. 138/1975 Sb.

111

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zemědělství a výživy

ze dne 28. září 1976

o rezervním fondu jednotného zemědělského družstva

Federální ministerstvo zemědělství a výživy stanoví podle § 14 odst. 4 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvem zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky:

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

Tato vyhláška stanoví podrobnosti k zásadám nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 138/1975 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, pokud se týkají tvorby a používání rezervního fondu (dále jen „fond“) jednotného zemědělského družstva (dále jen „družstvo“).

§ 2

Tvorba fondu

(1) Družstvo vytváří fond přídělem ze zisku; fond může být doplňován prostředky z jiných fondů družstva [kromě prostředků z fondu výstavby¹⁾] a fondu kulturních a sociálních potřeb].

(2) Příděl ze zisku provede družstvo do fondu ve výši zbývajících částí zisku po přídělech do ostatních fondů.

§ 3

Účel fondu

Fond slouží družstvu

a) k překlenutí výkyvů hospodaření, a to jak v rámci družstva, tak v rámci kooperačního sdružení,²⁾ popřípadě společného zemědělského podniku, jehož je členem,

- b) k přidělu do ostatních fondů družstva,
- c) ke krytí oběžných prostředků,
- d) k příspěvkům na činnost a budování společných zařízení v rámci kooperačního sdružení nebo společného zemědělského podniku,
- e) k zajištění prostředků na odměňování za práci,
- f) ke krytí nákladů na příspěvky k důchodům podle zvláštních předpisů.³⁾

§ 4

Použití fondu

(1) Příděly z fondu do ostatních fondů může družstvo provést v souladu s předpisy platnými pro tyto fondy.

(2) Použití fondu na účely stanovené v § 3 písm. d) se provádí na základě rozhodnutí družstva, popřípadě závazků vyplývajících ze smluv o spolupráci,⁴⁾ rozhodnutí kooperační rady kooperačního sdružení nebo sboru zástupců společného zemědělského podniku.

(3) Družstvo při používání fondu postupuje tak, aby výše fondu pro účely uvedené v § 3 písm. e) činila nejméně 20 % objemu plánovaných nákladových odměn.

Závěrečná ustanovení

§ 5

Ministerstvo zemědělství a výživy republiky může v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy povolit v jednotlivých případech výjimky z ustanovení § 3 a 4 této vyhlášky.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Nágř v. r.

1) § 11 odst. 3 nař. vl. ČSSR č. 138/1975 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona o zemědělském družstevnictví.

2) § 10 odst. 2 písm. d) vyhl. č. 159/1975 Sb., o spolupráci v zemědělství a jejích formách.

3) Směrnice FMZVŽ ze dne 30. 12. 1975 čj. FM 01-668/13/1975 o postupu při přechodu JZD do státních zemědělských organizací.

4) § 2 nebo § 15 vyhl. č. 159/1975 Sb., o spolupráci v zemědělství a jejích formách.

112

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 17. června 1976

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou
o zrušení vízové povinnosti pro držitele služebních pasů**

Dne 5. prosince 1975 byla ve Vídni podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o zrušení vízové povinnosti pro držitele služebních pasů.

Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 6 dnem 19. května 1976.

České znění Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou
o zrušení vízové povinnosti pro držitele služebních pasů**

Vláda Československé socialistické republiky a Rakouská spolková vláda

v zájmu dalšího rozvoje vzájemných vztahů, se rozhodly uzavřít tuto Dohodu o zrušení vízové povinnosti pro držitele služebních pasů:

Článek 1

Státní občané jednoho smluvního státu, kteří jsou držiteli platných služebních pasů, mohou cestovat na území druhého smluvního státu nebo tímto územím projíždět bez víz.

Článek 2

(1) Osoby uvedené v článku 1 mohou pobývat na území druhého smluvního státu bez víz tři měsíce.

(2) Členové administrativního a technického nebo služebního personálu diplomatické mise nebo konzulárního úřadu jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu, oficiální zástupci jednoho smluvního státu v mezinárodních organizacích majících sídlo na území druhého smluvního státu nebo úředníci takovéto mezinárodní organizace, jakož i členové delegací jednoho smluvního

státu vysílání k mezinárodním jednáním do druhého smluvního státu, pokud jsou držiteli platných služebních pasů, mohou pobývat na území druhého smluvního státu po dobu svého přidělení bez víz.

(3) Rodinní příslušníci žijící s osobami uvedenými v odstavci 2 ve společné domácnosti mohou po dobu jejich přidělení, pokud jsou sami držiteli platných služebních pasů, pobývat na území druhého smluvního státu bez víz.

Článek 3

Osoby uvedené v článku 1 mohou překračovat státní hranice na všech hraničních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk.

Článek 4

Dohoda se nedotýká práva smluvních států odepřít nežádoucímu státnímu občanu vstup nebo pobyt na jejich území.

Článek 5

Smluvní strany mohou z důvodů veřejného pořádku dočasně pozastavit provádění této Dohody buď celé nebo její části. Toto opatření bude ihned

s odůvodněním oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně; totéž platí pro zrušení tohoto opatření.

Článek 6

[¹] Dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany písemně diplomatickou cestou oznámí, že byla schválena podle jejich vnitrostátních předpisů.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Dušan Spáčil v. r.

[²] Dohoda se sjednává na neurčitou dobu. Pozbude platnosti uplynutím tří měsíců ode dne, kdy ji jedna ze smluvních stran písemně diplomatickou cestou vypoví.

Dáno ve Vídni dne 5. prosince 1975 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Rakouskou spolkovou vládu:

E. Bielka v. r.

113

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 9. července 1976

**o Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky,
Protokolu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky
o ukončení platnosti ustanovení Obchodní smlouvy ze dne 17. ledna 1931, vztahujících se k obchodu
a Likvidačním protokolu mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Turecké republiky**

Dne 29. srpna 1975 byly v Praze podepsány Obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky, Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky o ukončení platnosti některých ustanovení Obchodní smlouvy ze dne 17. ledna 1931, vztahujících se k obchodu a Likvidační protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky.

Uvedené smluvní dokumenty vstoupily na základě svých příslušných ustanovení v platnost dnem 15. března 1976.

České překlady dokumentů a ustanovení Obchodní smlouvy mezi Československem a Tureckem ze dne 17. ledna 1931, které zůstaly v platnosti, se vyhlásují současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

OBCHODNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Turecké republiky berouce v úvahu, že jsou smluvními stranami Všeobecné dohody o clech a obchodu a vedeny přáním podporovat a rozvíjet obchodní styky mezi svými zeměmi na základě oboustranného zájmu, se dohodly takto:

Článek I

Výměna zboží mezi Československem a Tureckem bude prováděna v souladu se všeobecnými dovozními a vývozními zákony, předpisy a nařízeními, platnými v každé zemi.

Článek II

Obě smluvní strany v rámci jejich platných zákonů, předpisů a nařízení učiní vhodná opatření pro rozvoj obchodu mezi oběma zeměmi a poskyt-

nou si nejvyšší možnou pomoc při vzájemném vy-
dávání dovozních a vývozních licencí.

Článek III

Všechny platby a dávky v souvislosti s obchodními transakcemi, jakož i ostatní platby mezi oběma zeměmi ode dne, kdy tato dohoda vstoupí v platnost, budou prováděny v převoditelných měnách, akceptovaných Československou obchodní bankou a. s. a Centrální tureckou bankou v souladu s devizovými zákony, předpisy a nařízeními, platnými v každé zemi.

Článek IV

V rámci svých příslušných zákonů, předpisů a nařízení, obě smluvní strany dohodly vzájemně si poskytovat veškeré potřebné prostředky a pomoc při účasti na mezinárodních veletrzích na svých územích.

Článek V

Podle této dohody budou dovozy a vývozy zboží mezi oběma zeměmi doprovázeny osvědčením o původu v souladu s připojeným vzorem vydaným příslušným úřadem vývozní země.

Zásilky nepřesahující 100 US dolarů nebo stejnou hodnotu v jiné měně budou osvobozeny od osvědčení o původu.

Článek VI

Obě smluvní strany dohody ustavit smíšenou komisi, sestávající z jejich zástupců, kteří se budou scházet jednou do roka na žádost kterékoliv strany střídavě v Praze a Ankaře v termínu oboustranně dohodnutém, aby usnadnila provádění této dohody a zkoumala a řešila problémy, významné z hlediska její aplikace, jakož i doporučila opatření směřující k rozvoji obchodu mezi oběma zeměmi.

Článek VII

Tato Dohoda nahrazuje obchodní dohodu (Modus Vivendi) mezi Československou republikou a Tureckou republikou podepsanou v Ankaře 30. dubna 1934 a Obchodní a Platební dohodu mezi Československou republikou a Tureckou republikou, podepsanou v Praze 9. července 1949.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Vladimír Kirsbaum v. r.

Článek VIII

Operace, schválené a počínající během platnosti této dohody a neukončené před skončením její platnosti, budou likvidovány v souladu s ustanoveními této dohody.

Článek IX

V souvislosti s ustanovením Obchodní a Platební dohody z 9. července 1949, smluvní strany dohody uzavřít Likvidační protokol v souladu s články 10, 11, 12 a 13 Platební dohody z 9. července 1949.

Článek X

Tato dohoda vstoupí v účinnost prozatímně dnem jejího podpisu s výhradou jejího konečného schválení nebo ratifikace, podle příslušného řízení každé smluvní strany a vstoupí v platnost dnem výměny nót potvrzujících takovýto souhlas nebo ratifikaci. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu jednoho roku a bude potom automaticky obnovována na další stejné období, pokud nebude písemně vypovězena kteroukoliv smluvní stranou dva měsíce před skončením její platnosti.

Vyhotoveno v Praze 29. srpna 1975 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu

Turecké republiky:

Mağit Varlık v. r.

OSVĚDČENÍ O PŮVODU

ODESÍLATEL

Jméno
Adresa

PŘÍJEMCE

Jméno
Adresa

Popis zboží

Způsob balení

Počet kusů

Obchodní značka

Dopravní cesta

Hrubá váha kg

Hodnota

V souladu s ustanovením Obchodní dohody mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou ze dne 29. srpna 1975 potvrzujeme, že specifikované zboží je československého/tureckého původu.

PROTOKOL

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky

o ukončení platnosti ustanovení obchodní smlouvy ze 17. ledna 1931, vztahujících se k obchodu

8 přihlédnutím k tomu, že dnešního dne byla podepsána obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky, dohodly se smluvní strany takto:

Článek I

Tímto protokolem se ukončuje platnost všech ustanovení obchodní smlouvy mezi Československem a Tureckem ze 17. ledna 1931, vztahujících se k obchodu; jmenovitě články 1—5 (včetně), 7—10 (včetně) a 12, Protokol o podpisu a veškeré přílohy připojené k uvedené smlouvě.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Vladimír Kiršbaum v. r.

Článek II

Tento protokol nabude účinnosti dnem jeho podpisu s výhradou jeho konečného schválení nebo ratifikace podle příslušného řízení každé smluvní strany a vstoupí v platnost dnem výměny nót, potvrzujících takový souhlas nebo ratifikaci.

Vyhotoveno v Praze 29. srpna 1975 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu
Turecké republiky:

Maçit Varlik v. r.

OBCHODNÍ SMLOUVA

mezi Československem a Tureckem ze dne 17. ledna 1931

Články, které se ponechávají nadále v platnosti:

Článek 6

Vysoké smluvní strany se zavazují poskytovat recipročně tranzit na co nejvýhodnějších spojích mezinárodního tranzitu, osobám, zavazadlům, zboží a předmětům všeho druhu, zásilkám, plavidlům, lodím, automobilům a vagonům nebo dalším dopravním prostředkům a zaručují si v tomto ohledu doložku nejvyšších výhod. Zboží jakéhokoli druhu, procházející celním územím jedné z vysokých smluvních stran, budou recipročně oprostěna od jakýchkoliv celních poplatků nebo daní s výjimkou statistických a dohledacích poplatků pro zajištění tranzitu. Ustanovení tohoto článku se vztahují rovněž na zboží v tranzitu, které bylo již námořní dopravě přeloženo nebo skladováno.

Předcházející ustanovení neprejudikují opatření provedená v souladu s příslušnými celními zákony k zamezení pokoutního dovozu zboží do země.

Tranzit zboží může být zakázán:

- a) z důvodů bezpečnosti veřejné a státní,
- b) ze zdravotních důvodů nebo jako zajištění vůči nemocem zvířat a rostlin.

Vysoké smluvní strany budou mít právo učinit nezbytná opatření k ujištění, že zboží, které je

předmětem státního monopolu nebo prohibice na svém území v souladu s čl. 5, je skutečně v tranzitu.

Článek 11

Pokud se týká železniční dopravy, nebude číněn rozdíl mezi obyvateli území obou Vysokých smluvních stran a mezi jejich zavazadly a zbožím, jak ve vybíraných poplatcích za dopravu osob, zavazadel a zboží, tak pokud jde o dobu dopravy a způsob expedice. Zejména pokud jde o zásilky přecházející z území jedné Vysoké smluvní strany na území druhé strany nebo které tam tranzitují, nebude s nimi zacházeno ve věci expedice nebo ceny za dopravu méně příznivě než s národními nebo ze třetích zemí za předpokladu, že doprava se uskutečňuje na stejné trase, ve stejném směru a za stejných podmínek. Předcházející ustanovení se nevztahují na cenové slevy mající za účel čelit přechodné tísní v mimořádných případech nebo poskytovaných z charitativních důvodů.

Obě vlády si mimo to vyhrazují upravit přímou dohodou železničních správ podrobnosti recipročních železničních spojů a tranzitu.

Článek 13

Plavidla a lodě plavící se pod vlajkou jedné

z Vysokých smluvních stran, jejich posádky a náklad, které přijdou přímo z mateřské země nebo z jiné země a bez zřetele na jejich původ nebo cílové určení jejich zásilek, budou používat v přístavech a teritoriálních vodách druhé smluvní strany

za všech okolností stejného zacházení, které je poskytováno plavidlům, lodím, posádkám a nákladům v souladu s doložkou nejvyšších výhod.

LIKVIDAČNÍ PROTOKOL

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Turecké republiky

Ve spojitosti s ukončením platnosti Obchodní a platební dohody z 9. července 1949 mezi vládou Československé republiky a vládou Turecké republiky, obě smluvní strany v souladu s články 10, 11, 12 a 13 platební dohody z 9. července 1949 dohodly následující:

Článek I

Vyjma těch, které jsou uvedeny níže v článku II, všechny platby a poplatky mezi oběma zeměmi budou uskutečňovány ve směnitelných měnách, přijímaných Československou obchodní bankou a. s. a Centrální tureckou bankou v souladu s devizovými zákony, předpisy a nařízeními, platnými v každé zemi.

Článek II

Všechny platby spojené s licencemi, vydanými na komodity, obsažené ve zbožových listinách, přiložených k ročním protokolům, nebo na licence vystavené proti žádostem na komodity zapsané ve zbožové listině, přiložené k obchodnímu protokolu ze 16. března 1974, podané do 31. března 1975, v souladu s Obchodní a Platební dohodou, podepsanou 9. července 1949, budou prováděny do 31. prosince 1975, prostřednictvím clearingového účtu, zřízeného v souladu s články I a II Platební dohody z 9. července 1949.

Článek III

Zůstatek, který vykáže clearingový účet po 31. prosinci 1975, vedený Československou obchodní bankou a. s. na jméno Centrální turecké banky, v souladu s ustanoveními článku I Platební dohody podepsané 9. července 1949 a dodatkových protokolů, podepsaných 16. srpna 1956 a 7. února 1964, bude likvidován následujícím způsobem:

1. Po jeho potvrzení oběma stranami, tento účet bude považován za likvidační účet. Likvidační účet nebude zúročitelný a bude veden Československou obchodní bankou a. s. na jméno Centrální turecké banky.
2. Zůstatek clearingového účtu k 31. prosinci 1975 bude likvidován dlužníkem do 31. srpna 1976 vývozem zboží, zvláště zbožím specifikovaným ve zbožových listinách, přiložených k obchod-

nímu protokolu ze 16. března 1974 mezi Československem a Tureckem, o které bude mít většinská strana zájem a které bude dlužnická strana moci dodat v souladu s jejím vývozním režimem, předpisy a nařízeními, platnými v době realizace vývozu. Zbožová listina bude dohodnuta v lednu 1976 mezi oběma smluvními stranami v rámci dovozních a vývozních režimů, platných v každé z obou zemí.

3. Zůstatek, vykázaný k 31. srpnu 1976, bude vyrovnán dlužníkem v převoditelných měnách, přijímaných Československou obchodní bankou a. s. a Centrální tureckou bankou v souladu s devizovými zákony, předpisy a nařízeními, platnými v každé z obou zemí, a to ne později nežli 30 dní po tomto datu. Platba tohoto zůstatku bude uskutečněna při kursu 1 clearingový dolar = 1 US dolar.

Článek IV

V případě jakékoliv změny zlatého obsahu USA dolaru, který v současné době představuje 1 dolar = 0,828948 zvláštních práv čerpání nebo ekvivalent vyjádření ve zlatě 1 dolar = 0,023684 trojské unce ryzího zlata, rovnající se 0,736662 gramů čistého zlata, zůstatek likvidačního účtu bude během platnosti tohoto protokolu upraven podle příslušné změny k datu jejího vyhlášení a v poměru k této změně.

Článek V

Československá obchodní banka a. s. a Centrální turecká banka učiní opatření potřebná pro vlastní provádění tohoto protokolu.

Článek VI

Tento protokol vstupuje v platnost prozatímně datem jeho podpisu a podléhá jeho konečnému schválení nebo ratifikaci, podle příslušného řízení každé smluvní strany a vstoupí v platnost dnem výměny nót, potvrzujících takovýto souhlas nebo ratifikaci.

Vyhotoveno v Praze 29. srpna 1975 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Vladimír Kiršbaum v. r.

Za vládu
Turecké republiky:

Maçit Varlik v. r.

114

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. srpna 1976

**o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Libyjské arabské republiky**

Dne 15. října 1975 byla v Tripoli podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Libyjské arabské republiky.

Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 9 dnem 22. července 1976.

České znění Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

**o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Libyjské arabské republiky**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Libyjské arabské republiky,

vedeny přáním rozvinout vzájemnou spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti kultury, školství, vědy, zdravotnictví a sportu,

přesvědčeny, že taková spolupráce přispěje k posílení vzájemných dobrých vztahů a k utužení přátelských svazků mezi lidem obou zemí,

dohodly se takto:

Článek 1

Obě strany budou vyvíjet veškeré úsilí k rozvoji vzájemné spolupráce a výměny informací, poznatků a zkušeností v oblasti kultury, školství, vědy, zdravotnictví, umění a sportu.

K splnění tohoto cíle uskuteční:

- a) výměnu vědců, profesorů, expertů, výzkumných pracovníků, studentů a stážistů;
- b) výměnu kulturních delegací, uměleckých sborů, folkloristických skupin;
- c) kulturní, vědecké a umělecké výstavy v obou zemích;

d) výměnu knih, publikací a vědeckých a kulturních materiálů;

e) výměnu sportovních skupin a delegací mládeže.

Článek 2

Každá ze stran poskytne v rámci svých možností druhé straně stipendia ke studiu a krátkodobým stážím na univerzitách, uměleckých vysokých školách, vědeckovýzkumných ústavech a výcvikových střediscích.

Článek 3

Obě strany budou usilovat o dosažení dohody o ekvivalentnosti vysvědčení, diplomů a vědeckých hodnot, poskytnutých školami, univerzitami a instituty v obou zemích.

Článek 4

Obě strany učiní vše pro to, aby zajistily správné objektivní informace o kultuře, historii a zeměpisu druhé země ve svých učebních osnovách a učebnicích.

Článek 5

Obě strany umožní vědcům a výzkumným pracovníkům návštěvu knihoven, muzeí, historických objektů a archívů, a to v rámci zákonů a předpisů platných v obou státech. Budou si rovněž vyměňovat informace o objevech a historických dokumentech týkajících se druhé země.

Článek 6

Obě strany budou podporovat spolupráci svých rozhlasových, televizních, filmových a tiskových organizací a jejich představitelů. Za tím účelem budou vyměňovat programy, informace a další materiály přispívající k vzájemnému poznání lidu obou zemí.

Článek 7

Obě strany budou podporovat překládání a vydávání (každá ve své zemi) nejvýznamnějších děl druhé strany z oblasti literatury, vědy, umění a kultury.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Miloš Vojta v. r.

Článek 8

K provádění této dohody budou obě strany sjednávat prováděcí programy obsahující praktické kroky k splnění článků této dohody.

Článek 9

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin pořízených v souladu s procedurou platnou v obou zemích.

Dohoda bude platná po dobu pěti let ode dne nabytí její účinnosti. Bude automaticky obnovována na stejnou dobu, jestliže jedna ze stran neuvědomí druhou stranu o svém přání smlouvu upravit nebo zrušit, a to šest měsíců před uplynutím její platnosti.

Dáno v Tripoli dne 11. Šawál, 1395 Hidžry, což odpovídá 15. říjnu 1975, ve dvou vyhotoveních, každé v českém a arabském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Libyjské arabské republiky:

Alí Abdel Salam Trekí v. r.

115

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 12. srpna 1976

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou
o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku v oboru námořní a letecké dopravy**

Dne 28. srpna 1973 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku v oboru námořní a letecké dopravy.

Smlouva vstoupila v platnost podle svého článku 3 dnem 16. června 1976.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A**mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou
o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku v oboru námořní a letecké dopravy**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Italské republiky, přejíce si uzavřít smlouvu mezi oběma zeměmi o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku v oboru mezinárodní námořní a letecké dopravy, se dohodly na těchto ustanoveních:

Článek 1

Níže uvedeným výrazům je pro účely této smlouvy nutno rozumět takto:

1. „Prováděním námořní a letecké dopravy“ se rozumí výdělečná činnost, zaměřená na námořní a leteckou dopravu osob, zvířat, zboží a poštovních zásilek, prováděná vlastníky, nájemci, rejdaři nebo provozovateli lodí nebo letadel, včetně prodeje jízdenek a podobných dokumentů pro dopravu cestujících a zboží.

2. „Československými podniky“ se rozumí československý stát, československé státní organizace, buď charakteru celostátního nebo místního, fyzické osoby, jejichž bydliště je pro daňové účely v Československu a nikoli v Itálii, právě tak jako kapitálové a osobní společnosti, zřízené podle československých zákonů, jejichž sídlo skutečného vedení je umístěno na území Československé socialistické republiky.

3. „Italskými podniky“ se rozumí italský stát a italské státní organizace, buď charakteru celostátního nebo místního, fyzické osoby, jejichž bydliště je pro daňové účely v Itálii a nikoli v Československu, právě tak jako kapitálové a osobní společnosti, zřízené podle italských zákonů, jejichž sídlo skutečného vedení je umístěno na území Italské republiky.

Článek 2

1. Československá vláda se zavazuje osvobodit příjmy a majetek v oboru námořní a letecké dopravy mezi Československem, Itálií a jinými zeměmi, prováděné pod státní vlajkou italskými podniky, které se zabývají takovou činností, od daní z příjmů a majetku a ode všech jiných daní, které

se vybírají z příjmů a majetku, podléhajících zdanění v Československu.

2. Italská vláda se zavazuje osvobodit příjmy a majetek v oboru námořní a letecké dopravy mezi Itálií, Československem a jinými zeměmi, prováděné pod státní vlajkou československými podniky, které se zabývají takovou činností, od daní z příjmů a majetku a ode všech jiných daní, které se vybírají z příjmů a majetku, podléhajících zdanění v Itálii.

3. Daňové osvobození, o němž se pojednává v předchozích odstavcích 1 a 2, se vztahuje také na československé a italské podniky námořní a letecké dopravy, které jsou účastníky společného fondu, „poolu“, společného provádění dopravy nebo mezinárodní organizace pro provádění dopravy, pokud jde o příjmy a majetek zmíněných podniků.

Článek 3

Tato smlouva podléhá ratifikaci nebo schválení podle příslušných ústavních předpisů, platných v obou smluvních státech, a nabude platnosti dnem výměny listin potvrzujících tuto ratifikaci nebo schválení. Její účinnost se bude vztahovat na příjmy a majetek v oboru námořní a letecké dopravy, uskutečněné od 1. ledna 1966.

Článek 4

Tato smlouva zůstane v platnosti po neomezenou dobu. Každá z obou vlád bude však moci ji vypovědět písemnou šestiměsíční výpovědí. V takovém případě smlouva pozbude účinnosti 1. ledna roku následujícího po uplynutí této šestiměsíční lhůty.

Na důkaz toho podepsaní zmocněnci, kteří k tomu byli náležitě zmocněni svými vládami, tuto smlouvu podepsali.

Dáno v Praze dne 28. srpna 1973 ve dvou vyhotoveních v jazyce českém a italském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Pancák v. r.

Za vládu
Italské republiky:

Crovetto v. r.

116

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. srpna 1976

o Mezinárodní úmluvě o potlačení a trestání zločinu apartheidu

Dne 30. listopadu 1973 byla Valným shromážděním Organizace spojených národů přijata Mezinárodní úmluva o potlačení a trestání zločinu apartheidu.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 29. srpna 1975.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Ratifikační listina Československé socialistické republiky byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 25. března 1976.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku XV odst. 1, dnem 18. července 1976 a tímto dnem vstoupila v platnost rovněž pro Československou socialistickou republiku.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

MEZINÁRODNÍ ÚMLUVA

o potlačení a trestání zločinu apartheidu

Smluvní státy této smlouvy,

připomínajíce ustanovení Charty Organizace spojených národů, podle kterých se všechny členské státy zavazují podnikat ve spolupráci s touto organizací společné i samostatné akce k dosažení všeobecného uznání a respektování lidských práv a základních svobod pro všechny bez rozdílu rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženského vyznání,

berouce v úvahu Všeobecnou deklaraci lidských práv, která stanoví, že všichni lidé se narodili jako svobodní a rovnoprávní ve své důstojnosti i právech a že každý člověk má nárok na veškerá práva a svobody uvedené v této deklaraci bez jakéhokoliv rozlišování, zejména podle rasy, barvy pleti nebo národnostního původu,

berouce v úvahu Deklaraci o poskytnutí nezávislosti koloniálním zemím a národům, ve které Valné shromáždění prohlašuje, že proces osvobozování je nezadržitelný a nezvratný a že v zájmu lidské důstojnosti, pokroku a spravedlnosti je ne-

zbytné likvidovat kolonialismus a všechny praktiky segregace a diskriminace, které jsou s ním spjaty,

připomínajíce, že v souladu s Mezinárodní úmluvou o odstranění všech forem rasové diskriminace státy odsuzují především rasovou segregaci a apartheid a zavazují se znemožnit, zakázat a vymýtit všechny praktiky tohoto druhu na územích, která spadají pod jejich jurisdikci,

připomínajíce, že podle Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidia některé činy, které mohou být též pokládány za činy apartheidu, jsou zločinem podle mezinárodního práva,

připomínajíce, že podle Úmluvy o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti jsou „nelidské činy vyplývající z politiky apartheidu“ pokládány za zločiny proti lidskosti,

připomínajíce, že Valné shromáždění Organizace spojených národů přijalo řadu rezolucí, které odsuzují politiku a praktiky apartheidu jako zločin proti lidskosti,

připomínající, že Rada bezpečnosti důrazně upozorňuje, že apartheid, jeho další stupňování a šíření vážně narušuje a ohrožuje mezinárodní mír a bezpečnost,

přesvědčeny, že Mezinárodní úmluva o potlačení a trestání zločinu apartheidu by umožnila přijmout ještě účinnější mezinárodní i vnitrostátní opatření k potlačení a trestání zločinu apartheidu,

se dohodly takto:

Článek I

1. Smluvní státy této úmluvy prohlašují, že apartheid je zločinem proti lidskosti a že nelidské činy vyplývající z politiky a praktik apartheidu a obdobné politiky a praktik rasové segregace a diskriminace, které jsou uvedeny v článku II této úmluvy, jsou zločiny, které jsou v rozporu se zásadami mezinárodního práva, především s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů a vážně ohrožují mezinárodní mír a bezpečnost.

2. Smluvní státy této úmluvy prohlašují za zločinné organizace, instituce i jednotlivce, kteří páchají zločin apartheidu.

Článek II

Pro účely této úmluvy se pojem „zločin apartheidu“, který zahrnuje obdobnou politiku a praktiky rasové segregace a diskriminace, jaké jsou uplatňovány v Jižní Africe, vztahuje na následující nelidské činy, páchané s cílem vytvořit a upevnit nadvládu jedné rasové skupiny osob nad jakoukoliv jinou rasovou skupinou osob a systematicky tyto osoby utlačovat:

a) zbavení příslušníka nebo příslušníků rasové skupiny nebo skupin práva na život a svobodu osobnosti:

- i) zavražděním příslušníků rasové skupiny nebo skupin;
- ii) způsobením vážné tělesné nebo duševní újmy příslušníkům rasové skupiny nebo skupin, omezením jejich svobody nebo důstojnosti nebo jejich mučením či krutým, nelidským nebo ponižujícím zacházením či tresty;
- iii) svévolným uvězněním a nezákonným žalářováním příslušníků rasové skupiny nebo skupin;

b) úmyslné vytváření životních podmínek rasové skupině nebo skupinám, zaměřeným k dosažení její nebo jejich částečné nebo úplné fyzické likvidace;

c) jakákoliv legislativní a jiná opatření, jejichž smyslem je zabránit rasové skupině nebo skupinám v účasti na politickém, sociálním, ekonomickém a kulturním životě země a záměrné vytváření podmínek, které znemožňují plný rozvoj takové skupiny nebo skupin zejména tím, že příslušníci rasové skupiny nebo skupin

jsou zbaveni základních lidských práv a svobod včetně práva na práci, práva založit povolené odborové organizace, práva na vzdělání, práva výjezdu a návratu do své země, práva na státní příslušnost, práva na svobodu pohybu a volbu místa usídlení, práva na svobodu myšlení a projevu a práva na svobodu pokojného shromažďování a sdružování;

- d) jakákoliv opatření včetně legislativních, jejichž smyslem je rozdělovat obyvatelstvo podle rasy zřizováním oddělených rezervací a ghet pro příslušníky určité rasové skupiny nebo skupin, zákazem uzavírat smíšená manželství mezi příslušníky různých rasových skupin, vyvlastňováním půdy, kterou vlastní rasová skupina nebo skupiny či jejich příslušníci;
- e) vykořisťování práce příslušníků rasové skupiny nebo skupin, zejména jejich nasazením na nucené práce;
- f) pronásledování organizací a osob za jejich odpor proti apartheidu odnětím jejich základních práv a svobod.

Článek III

Mezinárodní trestní odpovědnost se vztahuje, bez ohledu na motivaci, na jednotlivce, členy organizací nebo institucí a představitele státu bez zřetele na to, zda sídlí na území státu, ve kterém došlo ke spáchání činů nebo v některém jiném státě ve všech případech, kdy:

- a) se dopustí, přímo podnítí, zúčastní nebo se spojí s jinými ke spáchání činů uvedených v článku II této úmluvy;
- b) budou přímo navádět, povzbuzovat nebo napomáhat spáchání zločinu apartheidu.

Článek IV

Smluvní státy této úmluvy se zavazují:

- a) přijmout jakákoliv legislativní nebo jiná opatření nezbytná k potlačení, jakož i k zabránění jakémukoliv povzbuzování ke zločinu apartheidu a obdobné politice rasové segregace nebo jejím projevům a k potrestání osob, které se takového zločinu dopustí;
- b) přijmout legislativní, soudní a správní opatření ke stíhání, souzení a trestání osob, v souladu se svou jurisdikcí, které jsou odpovědné za činy uvedené v článku II této úmluvy, nebo jsou z těchto činů obviněny bez ohledu na to, zda tyto osoby jsou usídleny na území státu, ve kterém byly činy spáchány, nebo jsou občany tohoto státu či některého jiného státu, nebo jsou osobami bez státní příslušnosti.

Článek V

Osoby obviněné ze spáchání činů uvedených v článku II této úmluvy mohou být souzeny příslušnými soudy kteréhokoliv smluvního státu této úmluvy, který může mít jurisdikci nad obžalovanou oso-

bou, nebo mezinárodním trestním soudem, který je příslušný pokud jde o ty smluvní státy, které jeho jurisdikci přijaly.

Článek VI

Smluvní státy této úmluvy se zavazují k dosažení cílů této úmluvy přijmout a provádět v souladu s Chartou Organizace spojených národů rozhodnutí Rady bezpečnosti určená k zabránění, potlačení a trestání zločinu apartheidu a spolupracovat při provádění rozhodnutí přijatých jinými příslušnými orgány Organizace spojených národů.

Článek VII

1. Smluvní státy této úmluvy se zavazují předkládat skupině ustavené podle článku IX pravidelné zprávy o legislativních, soudních, správních nebo jiných opatřeních, která přijaly a která naplňují ustanovení této úmluvy.

2. Kopie těchto zpráv budou zasílány prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů Zvláštnímu výboru pro apartheid.

Článek VIII

Jakýkoli smluvní stát této úmluvy může vyzvat kterýkoliv příslušný orgán Organizace spojených národů, aby v souladu s Chartou Organizace spojených národů podnikl podle vlastního uvážení vhodné kroky k zabránění a potlačení zločinu apartheidu.

Článek IX

1. Předseda Komise pro lidská práva jmenuje skupinu pro projednávání zpráv předkládaných smluvními státy podle článku VII, skládající se ze tří členů Komise pro lidská práva, kteří jsou současně zástupci smluvních států této úmluvy.

2. Jestliže mezi členy Komise pro lidská práva nebudou zástupci smluvních států této úmluvy nebo bude-li jich méně než tři, generální tajemník Organizace spojených národů jmenuje po konzultaci se všemi smluvními státy této úmluvy zástupce smluvního státu nebo smluvních států, kteří nejsou členy Komise pro lidská práva, aby se zúčastnili práce skupiny, vytvořené podle odstavce 1 tohoto článku, až do té doby, kdy do Komise pro lidská práva bude zvolen zástupce smluvního státu této úmluvy.

3. Tato skupina se může scházet k projednávání zpráv předložených podle článku VII na dobu nepřesahující pět dnů at již před zahájením zasedání Komise pro lidská práva nebo po jeho skončení.

Článek X

1. Smluvní státy této úmluvy zmocňují Komisi pro lidská práva, aby:

- a) požádala orgány Organizace spojených národů, aby při předávání kopie petic podle článku 15 Mezinárodní úmluvy o odstranění všech forem

rasové diskriminace věnovaly pozornost stížnostem týkajícím se činů, které jsou uvedeny v článku II této úmluvy;

- b) na základě zpráv příslušných orgánů Organizace spojených národů a pravidelných zpráv smluvních států této úmluvy vypracovala seznam osob, organizací, institucí a představitelů států, kteří jsou podezřelí z odpovědnosti za zločiny uvedené v článku II této úmluvy, jakož i těch, proti kterým smluvní státy této úmluvy již zahájily soudní řízení;

- c) vyžádala od příslušných orgánů Organizace spojených národů informace týkající se opatření, která přijaly orgány odpovědné za správu poručenských a nesamosprávných území a všech dalších území, na která se vztahuje rezoluce Valného shromáždění 1514 (XV) ze 14. prosince 1960, pokud jde o osoby podezřelé ze spáchání zločinů podle článku II této úmluvy, o kterých se má za to, že podléhají jejich územní a administrativní jurisdikci.

2. Do splnění cílů Deklarace o poskytnutí nezávislosti koloniálním zemím a národům, která je obsažena v rezoluci Valného shromáždění 1514 (XV), nebudou ustanovení této úmluvy žádným způsobem omezovat právo předkládat petice, poskytnuté těmto národům jinými mezinárodními dokumenty nebo Organizací spojených národů a jejími odbornými organizacemi.

Článek XI

1. Činy uvedené v článku II této úmluvy nebudou pro účely extradice pokládány za politické zločiny.

2. Smluvní státy této úmluvy se v těchto případech zavazují vyhovět v souladu s jejich právním řádem a platnými smlouvami žádostem o extradiční.

Článek XII

Spory mezi smluvními státy týkající se výkladu použití nebo plnění této úmluvy, které se nevyřeší jednáním, budou na žádost smluvních států, které jsou stranami sporu, předloženy Mezinárodnímu soudnímu dvoru s výjimkou případů, kdy se strany sporu dohodnou na některém jiném způsobu řešení sporu.

Článek XIII

Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům. kterýkoliv stát, který nepodepíše tuto úmluvu před datem jejího vstupu v platnost, může k ní přistoupit.

Článek XIV

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Přístup k úmluvě se uskuteční uložením listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek XV

1. Tato úmluva vstoupí v platnost třicátý den po datu uložení dvacáté listiny o ratifikaci nebo přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který ratifikuje nebo přistoupí k této úmluvě po datu uložení dvacáté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, vstoupí tato úmluva v platnost třicátý den po datu uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek XVI

Smluvní stát může vypovědět tuto úmluvu písemným sdělením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po datu, kdy generální tajemník obdrží toto sdělení.

Článek XVII

1. Kterýkoliv smluvní stát může kdykoliv požádat o revizi této úmluvy formou písemného oznámení generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

2. Valné shromáždění Organizace spojených ná-

rodů rozhodne, pokud to bude nutné, o krocích, které je třeba, pokud jde o takovou žádost, učinit.

Článek XVIII

Generální tajemník Organizace spojených národů bude informovat všechny státy o následujících skutečnostech:

- a) o podpisech, ratifikacích nebo přístupech podle článku XIII a XIV;
- b) o datu vstupu v platnost této úmluvy podle článku XV;
- c) o výpovědích podle článku XVI;
- d) o oznámeních podle článku XVII.

Článek XIX

1. Tato úmluva, jejíž anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění má stejnou platnost, bude uložena v archivech Organizace spojených národů.

2. Generální tajemník Organizace spojených národů předá ověřený stejnopis této úmluvy všem státům.

117

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství

Slovenské socialistické republiky

ze dne 30. srpna 1976

o Slovenské vodohospodářské inspekci

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 12 odst. 1 zákona Slovenské národní rady č. 135/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Zřizuje se Slovenská vodohospodářská inspekce (dále jen „inspekce“), jako odborný kontrolní orgán ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo“) ve věcech ochrany jakosti vod a hospodaření s vodou.

(2) Inspekci řídí a za její činnost odpovídá hlavní inspektor, jehož jmenuje a odvolává ministr lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministr“).

(3) Podrobnosti o organizaci inspekce upravuje statut, který vydá ministr.

Úkoly inspekce v rámci vrchního vodohospodářského dozoru

§ 2

Inspekce vykonává dozor nad:

- a) vypouštěním odpadních nebo zvláštních vod do povrchových nebo podzemních vod,
- b) výstavbou, provozem a údržbou čistíren odpadních vod a jiných zařízení sloužících k snížení nebo odstranění znečištění vod vypouštěných do povrchových nebo podzemních vod,
- c) ochranou povrchových a podzemních vod před jejich znečišťováním jinými látkami jako odpadními vodami,
- d) ochranou přirozené akumulace vod a vodních zdrojů před znečištěním,
- e) všeobecným používáním povrchových vod a používáním vod na plavbu a na plavení dřeva, aby toto používání neohrožovalo čistotu vod,
- f) dodržováním základních povinností při naklá-

dání s vodami, jestliže se vztahují na ochranu vod před znečištěním, a nad hospodárným a národohospodářsky účelným využíváním vod a dodržováním podmínek souhlasů vodohospodářských orgánů týkajících se ochrany vod,

- g) hospodárným a účelným nakládáním s vodami, a to i v souvislosti s tvorbou a používáním norem potřeby a spotřeby vody, jestliže nejde o všeobecné používání povrchových vod nebo jejich používání k plavbě a k plavení dřeva, používání důlních vod a vzdouvání vody,

- h) plněním povinností vodohospodářskými organizacemi a těmi, kteří s vodami nakládají, popřípadě spravují vodohospodářská díla, zejména jestliže jde o:

1. sledování množství a jakosti povrchových, podzemních, zvláštních a odpadních vod,
2. sledování jiných látek než odpadních vod, včetně radioaktivity,
3. přípravu preventivních opatření na ochranu vod před znečištěním,

- i) dodržováním ustanovení o úplatách ve vodním hospodářství, jestliže souvisejí s ochranou vod před znečištěním a hospodárným a účelným nakládáním s vodami.

§ 3

Jestliže inspekce zjistí nedostatky v činnosti kontrolovaných organizací, navrhne vodohospodářskému orgánu potřebná opatření na jejich odstranění, popřípadě uložení pokut. Jestliže je inspekce toho názoru, že rozhodnutí vodohospodářského orgánu bylo vydáno v rozporu se zákonem nebo jiným obecně závazným právním předpisem, dá podnět k jeho přezkoumání mimo odvolací řízení.

§ 4

Spolupráce a pomoc inspekce národním výborům

(1) Inspekce při plnění svých úkolů podle této vyhlášky spolupracuje s národními výbory,

zejména jestliže jde o výkon vodohospodářského dozoru národních výborů nad organizacemi a součinnost s dalšími orgány a organizacemi na úseku ochrany jakosti vod; v těchto věcech dává inspekce národním výborům též návrhy a podněty na využití při vykonávání jejich vodohospodářského dozoru.

[²] Inspekce poskytuje národním výborům odbornou pomoc zejména při vyjadřování se k investiční činnosti, k přípravě změn ve výrobním procesu nebo v rozsahu výroby organizací a ke změně a úpravě vodohospodářských děl závažné z hlediska ochrany čistoty vod; poskytuje jim odbornou pomoc též při preventivním působení, zejména při vypracování, uskutečňování a hodnocení opatření týkajících se zamezování znečišťování vod a nevhodného nakládání s nimi.

§ 5

Další úkoly inspekce

[¹] K plnění úkolů ministerstva v oblasti ochrany čistoty vod inspekce:

- a) připravuje podklady k ročním a pětiletým plánům výstavby čistíren odpadních vod a další opatření na ochranu vod před znečištěním, včetně sledování přípravy a výstavby čistíren odpadních vod a jiných opatření na snížení znečištění a statistického vyhodnocování této výstavby,
- b) připravuje podklady k vyjádření ministerstva při centrálně posuzovaných stavbách ovlivňujících jakost vod,
- c) zpracovává podklady k jednání zmocněnců vlády Československé socialistické republiky o hraničních tocích z hlediska ochrany čistoty vod a zabezpečuje plnění přijatých opatření,
- d) vede přehled pokut uložených podle nařízení vlády Slovenské socialistické republiky č. 31/1975 Sb., o pokutách za porušení povinností stanovených na úseku vodního hospodářství,
- e) hodnotí a vede evidenci havarijních zhoršení jakosti vod,
- f) zabezpečuje plnění úkolů určených ministerstvem, vyplývajících z jednání Porady vedoucích vodohospodářských orgánů členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci,

g) zpracovává analýzy na úseku ochrany vodních zdrojů a na základě výsledků dozoru navrhuje opatření na dlouhodobý rozvoj zlepšení čistoty vod,

h) rozpracovává a zabezpečuje plnění opatření vyplývajících z usnesení státních orgánů na úseku ochrany čistoty vod před znečišťováním, včetně ochrany podzemních vod Žitného ostrova a dalších chráněných oblastí přirozené akumulace vod, zabezpečuje koordinaci plnění přijatých opatření zainteresovanými resorty,

i) sleduje na příslušných ústředních orgánech přidělování investičních limitů a kapacitní pokrytí staveb čistíren odpadních vod,

j) metodicky usměrňuje útvary vodohospodářské chemie v podnicích pro správu toků,

k) zúčastňuje se na tvorbě technických norem ve věcech ochrany jakosti vod a hospodaření s vodou a dohlíží na dodržování technických norem v oblasti své působnosti.

[²] Inspekce dále plní úkoly vyplývající ze zvláštních předpisů.¹⁾

§ 6

Oprávnění pracovníků inspekce

O oprávněních pracovníků inspekce, která souvisejí s výkonem hlavního vodohospodářského dozoru a dozoru podle zvláštních předpisů, platí ustanovení § 13 zákona Slovenské národní rady č. 135/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství.

§ 7

Spolupráce s ostatními orgány a organizacemi

[¹] Inspekce při plnění svých úkolů spolupracuje zejména s ústředními orgány a jejich organizacemi a orgány lidové kontroly, s orgány hygienické služby, s orgány památkové péče a ochrany přírody a se společenskými organizacemi.

[²] Při plnění svých úkolů inspekce spolupracuje i s organizacemi, které nakládají s vodami a jsou povinny určit vodohospodáře, a poskytuje jim odbornou pomoc.

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Hagara v. r.

¹⁾ Vládní vyhláška č. 16/1966 Sb., o náhradách za vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod do vodních toků.

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky č. 12/1973 Sb., o ochraně vod před znečišťováním ropnými látkami.

Směrnice č. 33/1967 Ú. v. ČSSR, o hospodaření s prostředky Státního fondu vodního hospodářství.

118

VYHLÁŠKA

rady Východočeského krajského národního výboru v Hradci Králové

ze dne 13. září 1976,

kterou se pověřují městské a místní národní výbory ve Východočeském kraji

výkonem státní správy ve vodním hospodářství

§ 1

Rada Východočeského krajského národního výboru v Hradci Králové podle § 3 odst. 2 zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, pověřuje:

1. v okrese Havlíčkův Brod, Chrudim, Náchod, Rychnov n. Kn., Trutnov, Ústí n. O.

všechny městské a místní národní výbory v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), b), c), d), e), f),

2. v okrese Hradec Králové

všechny městské a místní národní výbory v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), b), c), d), e), f),

3. v okrese Jičín

městské a místní národní výbory Jičín, Hořice, Lázně Bělohrad, Nová Paka, Sobotka, Cerekvice, Dětenice, Chomutice, Konecchlumí, Kopidlno, Libáň, Bašnice, Libošovice, Libuň, Markvartice, Miletín, Mladějov, Mlázovice, Ostroměř, Pecka, Podhorní Újezd, Podhradí, Podůlší, Dobrá Voda, Holín, Radim, Roškopov, Samšina, Slatiny, Stará Paka, Úbislavice, Valdice, Vysoké Veselí, Železnice,

v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), b), c), d), e), f),

ostatní místní národní výbory v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a),

4. v okrese Pardubice

všechny městské a místní národní výbory v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), c), d), f),

5. v okrese Semily

MěstNV Semily, Turnov, Lomnice n. P., Jilemnice, Rokytnice n. Jiz., Jablonec n. Jiz., Vysoké n. Jiz., Harrachov, Rovensko p. Troskami, v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), b), c), d),

6. v okrese Svitavy

MěstNV Svitavy, Polička, Moravská Třebová a Litomyšl v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), c), e), f),

MěstNV Jevíčko a všechny místní národní výbory v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), c).

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1977.

Tajemník:

Průša v. r.

Předseda:

Rehořek v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 52 písm. a) č. 4 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve spolupráci s ministerstvem výstavby a techniky ČSR a ministerstvem výstavby a techniky SSR **Směrnici č. 4 pro postup při projednávání závěrů oponentních řízení** ze dne 24. června 1976.

Uvedená směrnice, která nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1976, byla rozeslána dne 28. 6. 1976 federálním ministerstvům a ostatním ústředním orgánům ČSSR, ministerstvům a ostatním ústředním orgánům ČSR, ministerstvům a ostatním ústředním orgánům SSR a je k nahlédnutí na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj.

Směrnice bude rovněž zveřejněna ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky republik.

Federální ministerstvo vnitra

vydalo **rozkaz** ministra vnitra Československé socialistické republiky **č. 25** ze dne 20. července 1976 **o pomocnících Pohraniční stráže**, s účinností od 1. září 1976.

Rozkaz upravuje přijímání pomocníků Pohraniční stráže, uvolňování a zbavování výkonu funkce pomocníků Pohraniční stráže, jejich odměňování, socialistické soutěžení a zřizování jednotek pomocníků Pohraniční stráže. Stanoví způsob přijímání mladých pomocníků Pohraniční stráže a zřizování pionýrských oddílů nebo skupin mladých strážců hranic.

Příloha rozkazu obsahuje výklad pojmů.

Do rozkazu lze nahlédnout na federálním ministerstvu vnitra, ministerstvu vnitra ČSR, ministerstvu vnitra SSR, krajských správách SNB a na jednotkách Pohraniční stráže.